

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

שלח ■ כ"ג סיון תשע"ג 28

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש בליקו"מ	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ
שבת	כ"ב	ק.	קל"ז
ראשון	כ"ד	ק:	קל"ח
שני	כ"ה	קא.	קל"ט
שלישי	כ"ו	קא:	ק"מ
רביעי	כ"ז	קב.	קמ"א
חמישי	כ"ח	קב:	קמ"ב
שישי	כ"ט	קג.	קמ"ג

מעלת הלימוד

...אך אף על פי כן החזקתי בספרי רבינו ז"ל בדרך עקשנות, ואמרתי לעצמי, הלא סוף כל סוף אני מרגיש בהם חיות והתעוררות גדול בעבודת ה', מה שאיני מרגיש בשום ספר אחר, ואיך אני יכול לעזוב את אלו הספרים שהם כל חיותי, שאני מרגיש בהם חיות כזה, שמעולם לא הרגשתי בשום ספר, ועל ידי הספרים האלה אני מרגיש חיות חדש בכל מצוה ומצוה ובתורה ותפילה.

והייתי צועק להשם יתברך ומתחנן אליו שיורני דרך האמת איך להתנהג... והייתי מתיישב בדעתי, והייתי משוה את הלימוד והתפילה ועשיית המצוות לפני שהתחלתי ללמוד באלו הספרים, וראיתי החילוק ממש בין יום ללילה, והרגשתי שהספרים האלה הם חיותי ממש, ואם אני עוזב את הספרים האלה חיי אינם חיים.

והחלטתי במוחי: יהיה מה שיהיה את הספרים האלה אני לא עוזב!

(ימי שמואל פרק נ"א)

תורה קי"ב - צוהר תעשה לתיבה

לפרוץ את החומות!!!

"האמת", שיתחבר לאמת, שזה אורו הנצחי של השם יתברך המאיר בכל מקום, אפילו בתכלית החושך וההסתרה. ועל-ידי שיזכה לאור ה', הוא כבר יראה וימצא את הפתח, את העצה ואת הדרך איך לצאת מהחושך המסבבת אותו.

"העקר ש'הפל תלוי בו הוא אמת, ללך בדרך אמת לפי מדרכתו, וכיון שהוא במדרכת אמת, אזי בפניו כול נתלבש בו אור השם יתברך בעצמו, אשר חתמו אמת, ואז נאמר עליו: 'ה' אורי וישעיי'. וכיון שה' אור לו, יוכל למצא פתחים הרבה לצאת מהחושך והגלות שהוא סגור שם." 1

הצעקה

איך מגיעים לאמת? איך זוכים להתחבר לאמת? זה על-ידי "הצעקה", שהאדם גם כשחושך לו מאוד, גם כשהסתרה נוראה "אימה חשיכה גדולה", הוא צועק להשם יתברך ומתחנן, שיוציא ויציל אותו מהחושך, שלא ישקע חלילה בחושך, כי רוצה הוא באור השם יתברך הטוב והנצחי.

"הינו כשמתגבר גדל החושך על איש הנפש הרוצה להתקרב לה' יתברך ובפרט בשעת התפלה. והחושך מסבב אותו מכל צד ומצדי צדדים, בחינת נקדה הקדושה המסתרת בכל אחד ואחד מישראל שנכנסת, חס ושלום לתוך

המשך בעמ' הבא

הסטרך אחר מסיבת הקדושה, פי את זה לעמת זה עשה. ובפרט מי שכבר נמשך אחר עברות, חס ושלום, ונמשך אחר הסטרך אחר, ושם מקומו, חס ושלום, והם מסבבין אותו מכל צד. וכאשר יעורר רוחו לשוב אל ה', קשה לו מאד להתפלל ולדבר דבורים לפני ה', ומחמת שאי אפשר לו להוציא דבור לפני אלקים בדחילו ורחימו וחיות פראי, לכן כל הדבורים והתפלות שהוא מדבר לא יוכלו לבקע המחצות והמסכים המבדילים לעלות למעלה, ונשארים למטה תחת המסכים.

עד אשר יזכה וישוב באמת, וידבר דבורים הראויין להתקבל בדחילו ורחימו מעמקא דלבא בהתעוררות גדול, אזי מבקע הדבור המאיר את כל המחצות והמסכים המבדילים, ועלו עמו כל הדבורים שהיו מנחים למטה עד הנה.

חושך

החטאים, העוונות והפשעים הם הם המחשיכים ומסבבים את האדם ומונעים ומרחיקים אותו מהקדושה. לכן, כשהוא רוצה לזכות להתקרב לקדושה ולהיכנס לעבודת השם ויראת-שמים, מיד דעתו מתערבבת ומתבלבלת בלי שיעור, והוא נע ונד בחושך והסתרה.

האמת

איך זוכים לצאת מהחושך? לפרוץ את המחיצות ולצאת מההסתרה? העצה לזה היא

לקוטי-הלכות <<< הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

שילוח הקד'

א. עקר התגרות היצר הרע וחילוטיו הוא בהמחשבה והשכל, כי הוא מתגבר להפך הדבר חס ושלום, פי האדם צריך להתבונן בשכלו בקדשה גדולה, שעל ידי זה נולדים כל הקדשות, והוא בתחבולותיו מתגבר דיקא על התבוננות השכל. (ד - ב)

"על פי עקר העצה, שלא תסתכל ולא תביט לאחריך כלל, שהם הבלבולים והדמיונות שנתאחו בהתבוננות שכלך, רק תניחם שילכו להם ולא תרוץ אחריהם ללחם עמהם כלל. ועל ידי זה בעצמו תשלחם ותסלקם מאתך. ולא תסתכל עליהם ולא תלחם עמהם לקחם ולתפסם, כי אין לך כח לזה מחמת עצם הגלות."

ב. לסתם בני אדם שהדבור שהוא הנפשות עדין בגלות גדול אצלו, אסור לו להסתכל לאחריו כלל. (ד - ב)

"אפלו אם אינו מסתכל על הדמיונות והבלבולים ומשלחם מדעתו על ידי זה ומתפלל בדרךכו. על פי רב אחר כך הם חוזרים ובאים עליו וכן כמה פעמים ועל פי הזהירה התורה את האדם שצריך להיות עקשן ולקיים מצוות שלח תשלח פעם אחר פעם אפלו כמה פעמים, דהינו שבכל פעם שחוזרין ובאין עליו הבלבולים והדמיונות, שיתגבר בכל פעם לעמוד על עמודו ולבלי להסתכל לאחריהם כלל, רק לשלחם מדעתו על ידי הסח הדעת לבד שיעשה רק את שלו כמה שהוא עוסק. פי היצר הרע פרוץ אחריו בכל פעם ובכל מיני עצות שמשתדליו כנגדו הוא מתגרה בכל פעם יותר, על פי צריכין להיות עקשן גדול כנגדו בלי שעור."

<<<<

אלא אם כן משים נפשו בכפו. ואז בלי ספק, יוודע אליו אמינות העצה, בכל התנועות והדיבורים, כאשר החליט אדמו"ר ז"ל אחר שגילה את ההשגה הנ"ל, ואמר שעל-ידי עצה זאת, יכולין להיות איש כשר כל ימי חייו.³

בכל מקום

כשהאדם ידע שאפילו אם הוא איך שהוא, במקום שהוא, אור השם יתברך הוא נחמי ואפשר להתחבר אליו ית' בכל מקום. ותמיד יתמיד ויתעקש בכל מצב ומקום לחפש את אור השם יתברך, על-ידי-זה הוא יזכה לצאת מהחושך ולהתחבר לנועם אור השם יתברך.

"ואמר לי אז, שעל ידי עצה זאת יכולין להיות איש פשוט באמת כל ימי חייו. כי תמיד איך שהוא יכולין להחיות את עצמו ולהחזיק את עצמו על ידי זה, על ידי האמת שהוא אור השם יתברך בעצמו, אשר "גם כל חשך לא יחשיך ממנו". כי אין שום טמאה וסטרך אחרא בעולם, שלא יהיה שם פתחים לצאת משם. רק שאין רואין אותן, מחמת גדול החשכות שיש שם. אבל על ידי האמת, מאיר לו השם יתברך בעצמו, ויזכה לראות ולמצא פתח תקנה גם בעמק נפילתו, לצאת מאפלה לאורה, ולהתקרב אליו יתברך באמת תמיד. אמן ואמן.¹

1. לשון רביה"ק בתורה. 2. לקוטי הלכות חו"מ - דינים - ג'. 3. ביאור הלכות על התורה.

בית הרשע, לתוך בית מלא גלולים וטנופים, שהוא בחינת עצם התגברות החשך שאינו יודע שום דרך ועצה ותחבולה להנצל מהם. ואז עקר העצה היא רק אמת שיִדבר הדבור באמת ויצעק לה' יתברך באמת.

וזה שומר את כל אחד ואחד מישראל בשצועק לה' יתברך באמת אפילו אם נפל למקום שנפל, חס ושלום. אפילו אם החשך מסבב אותו מכל הצדדים, אף על פי כן שומאמין בה' יתברך באמת בפשיטות, שמאמין בה' אחד וצועק אליו באמת 'אלי אלי למה עזבתני' ומתחנן אליו באמת, אזי האמת מאיר לו ורואה הפתחים ויוצא מאפלה לאורה. ואז לא די שאין הסטרך אחרא והחשך יכולים למנעו ולבלבל תפלתו, חס ושלום, אף גם זוכה לעשות פתח גם לאחרים להוציא גם אחרים מהחשך ולהחזירם בתשובה.²

שפיכת הלב כמים

כשהמצב קשה, כשהאור סתום, אסור חלילה לברות, רק להתחזק בכל הכת, לא להרפות, להתבטל ולשפוך את הלב כמים. "כשנופל האדם בתרדימת ובלבול הדעת, מתגבר עליו על-ידי-זה בעצמו אימה חשיכה גדולה, שהם מחיצות הטמאות ומטונפות. ועיקר התיקון, הוא להתבטל אליו יתברך בשפיכת הלב כמים, עד שכמעט תצא נפשו בדברו. באופן שתצא ותתעלה תפילתו מהמסכים, כי אין תפילתו של אדם נשמעת,

ג. כל ענין זה עובר על כל אדם בעת שרוצה לִכְנֹס בַעֲבוּדַת ה', שְהַצִּיר הָרַע וְחִילוּתָיו רוֹדְפִים אַחֲרָיו בְּכִמְהָ מִיַּי רְדִיפוֹת, וְכָל פֶּחַם מַחֲמַת הַדֵּינִים שִׁינְקִים מֵהֶם וּמִתְקַף הַתְּעוּרוֹת הַדֵּינִים שֶׁנִּתְעוּרְרִים עָלָיו, עַל יְדֵי זֶה רוֹדְפִין אוֹתוֹ מִכָּל הַצְּדִין בְּכִמְהָ מִיַּי מְנִיעוֹת וְעוֹבֵיין וְיִסוּרִים וּבִלְבוּלִים רַבִּים. (ד - ה)

"וזה מִכְרַח לַעֲבֹר עַל כָּל אֲדָם בְּכָל זְמַן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וְכִשְׁבַּחְתִּי פְרַעַה וּמִצְרַיִם שֶׁהֵם הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְחִילוּתָיו רוֹדְפִין אַחֲרֵי הָאָדָם בְּבִלְבוּלִים וּמַחֲשׁוֹבוֹת רַעוֹת רַבּוֹת מֵאֲדָ וְאִין לוֹ מְקוֹם לְנוֹס לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְאַחֲרָיו וְלֹא מִן הַצְּדִין, כִּי מִכָּל צַד מִסְבָּבִין אוֹתוֹ בְּכִמְהָ מִיַּי בְּלְבוּלִים וּמְנִיעוֹת וְיִסוּרִין אֲזִי אִם יִרְצֶה לְהִסְתַּפֵּל לְאַחֲרָיו בְּדַאי יִתְגַּבְרוּ חֵס וְשֵׁלוֹם יוֹתֵר. עַל כֵּן אִין תִּקְנָה כִּי אִם שִׁיַּצֵּק אֶל ה' מִמְּקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם וְלֹא יִפְנֶה וְיִסְתַּפֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל."

ד. כל מה שעבר על ישראל ביציאת מצרים וקבלת התורה ואחר כך וכל המלחמות לכבש ארץ ישראל וכל מה שעבר עלינו אחר כך הפל באשר לכל עובר על כל אדם שרוצה לזכות לחיי עולם שבהכרח שיעבר עליו כמה מיני מלחמות בלי שעור ובכל עת שרוצה להתעורר ולהתחזק בעבודת ה' מתגברים בכל פעם יותר, ובפרט בהתחלה. (ד - ה)

"הסטרך אחרא פשוואה שפא צדיק אמתו בחינת משה ורצה להוציא איש הישראלי מגלות נפשו, הוא מתגרה ומתגבר עליו יותר ויותר ומכביד עליו על העולם הזה והתאות והפרנסה עד שקשה עליו לזוז ממקומו לשוב לה' יתברך, אבל דרך ישראל עם קדוש שם תופסין אמונות אבותיהם בידיהם ובכל פעם הם צועקים אל ה'."

ה. צריכין תמיד לצעק אל ה' ולסלק ולהשליך מאתו כל החכמות שמהם כל הבלבולים רק לילך באמת ובתמימות ואז לעולם לא ימט כי צעקה ותפלות ותחנונות ובקשות מועילים תמיד יהיה איה שיהיה. (ד - ה)

ו. כן הדבר שמתחזקים בהתחזקות גדול לילך דרכו בתפלתו ועבודתו ולבלי להביט לאחוריו ואינו מסתכל אחריהם כלל, אזי פתאם הם נתבטלים לגמרי ממש. (ד - ה)

ז. כל התקונים והמתקות מראש ועד סוף הכל נעשה על ידי אלו המצות שנתן לנו ה' יתברך על ידי משה רבנו, כי כל המצות גבוהים מאד והם כלולים מאד מכל מיני תקונים שצריכין בכל העולמות מראש ועד סוף. (ד - ה)

לעשות תורות תפילות

ותזכנו בחסדיך העצומים להתפלל ולהתחנן תפילותינו ותחנונינו לפניך באמת ובלב שלם. הורנו מה שנדבר, הביננו מה שנשאל, וזכני שאוציא דבורי התפלה לפניך באמת לאמתו. באפן שיאיר לי אור האמת ליצא מתוך עמק החושך והמחשבות זרות והקליפות העומדים עלי ומסבבים אותי בכל עת, ובפרט בשעת התפלה שכולם באים עלי ומסבבים אותי מכל צד ומכל פינה, בכמה מיני סבובים ובלבולים הרבה מאד בלי שעור וערך ומספר, עד שאיני יכול לפתוח פי בתפלה, ואיני יכול להוציא אפלו דיבור אחד בתפילתי כראוי, מגדל החשך והמחשבות זרות והבלבולים והמניעות והמסכים המסבבים אותי מכל צד בשעת התפלה. ואין לי שום פתח תקוה והצלה להנצל מהם כי אם על ידי דבור האמת, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים, אשר על ידי דבור האמת תאיר לנו בתוך עמק החשך והאפלה לצאת מחושך לאור גדול, כי אתה חפץ באמת וקרוב אתה לכל אשר יקראוך באמת. (לקוטי תפילות - ח"א - ט)

תורה ק"י - לא ימוש

אי אפשר להשיג את התורה, כי אם על ידי לבושין גשמיים, בחינת פתנות עור, ומשם באה השכחה, כי עקר השכחה מחמת הגשמייות, כי רוחניות אינו תופס מקום, אבל גשמייות תופס מקום ואז יש שכחה, כי אין לו מקום במחוץ לתפס הכל, כמו שמבאר כל זה בסימן ק"י על פסוק, "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד", לשון ממשות, שעקר השכחה מחמת הממשות והגשמייות שתופס מקום עין שם. (ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות ספר תורה הלכה ג')

תורה קי"א - ראש בני ישראל

ראש בני ישראל ראשי-תבות רבי. ולהפך רשעים בחשך ידמו ראשי-תבות רבי: (ליקו"מ קי"א)
על-פי הנדוע מהבעל-שם-טוב שעל-ידי גאות יכולין לפול מאיגרא רמא לבירא עמיקתא ויכול להיות מראש בני ישראל ההפך. וכן על-ידי אכילה שלא נתבררה, וכיחנן כהן גדול כמו שכתוב בשם האריז"ל: (תוספות ומילואים לקיצור ליקו"מ)

תורה ק"א - בקרוב עלי מרעים

"ועל-ידי שֶׁהָאָדָם מִתְיַגֵּעַ בְּתוֹרָה לְשֵׁם שְׂמַיִם עַד שֶׁזֹּכֶה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין חֻכְמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא מִבְּחִינַת אֲנָפִין חֲשׂוּכִין לְבַחֲנֵינָת אֲנָפִין נְהִירִין וְאֵז נִתְבַטַּל מִמֶּנּוּ הַשְּׁעָבֹד שֶׁל הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוּת רְעוּת שֶׁל הַשְּׁבָעִים עִכּוּ"ס שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲנָפִין חֲשׂוּכִין וְאֵז נִקְרָא אָדָם."
(קיצור ליקו"מ - ק"א)

ומה זה תורה בעיון? מבאר רביה"ק שיש ג' שכליות, שכל פשוט ואחרי זה יש חכמה בינה ודעת, יד הגדולה, יד החזקה, יד הרמה. זה כנגד 3 פעמים י-ה ו-3 פעמים י-ה שזה כנגד שלשת השכלים גימטריא "אדם".

ורק על-ידי לימוד העיון בשלושה שכליות נקראים אדם, ועל-ידי זה מתבטלים מהאדם המידות רעות והתאוות רעות, אך להגיע לזה אי-אפשר כי-אם על-ידי "אדם כי ימות באוהלה".

(באר הנחל)

העוונות של האדם הם חקוקות על עצמותיו, והעונות הם השוברים את העצמות, ומזה נמשך לאדם כאבים ומיחושים בעצמותיו ואפילו תשובה אינה מוציאה לו את החקיקה מהעצמות. (כמבואר בתורה ד') מה העצה להוציא את חקיקת העוונות מתוך העצמות?

רבינו הק' מבאר **בתורה ק"א** שהעצה לחבר את העצמות מחדש, ולכפר את כל העוונות זה רק ע"י **זאת התורה אדם כי ימות באוהלה**, על-ידי לימוד תורה בכח, תורה בעיון. ועי"ז הוא ממשיך מוחין חדשים לתוך העצם, והוא מחדש את כל עצמותיו.

תורה ק"ח - זכחי אלקים רוח נשברה

ועכשיו נפלתי והחזרתי פני מהשם יתברך, השליך משמים ארץ... ונשארתי אחר באחור. ובאמת רחמנות גדולה עליו, כי אין רחמנות גדולה מזו. וצריך לזה נסירה (שברון לב) כמו שהיה אצל אדם הראשון שבראו דו פרצופין, אחר באחור (ברכות ס"א) ואחר כך היתה הנסירה, והפך להיות פנים בפנים. והנסירה היא בחינת שם חות"ך... היינו שחותך ומנסר את עצמו. ואיך נעשית הנסירה? **על ידי שמשבר את ליבו**. כי כשמשבר את ליבו בוודאי מתאנח... והאנחה היא בחינת נסירה. **ואז חוזר להיות בבחינת פנים בפנים**.

(דיבורי אמונה ח"ב)

בליקוטי מוהר"ן ישנה תורה קצרה - סימן ק"ח וזה תוכנה:

כשאדם מתפלל בדבקות או מתבודד בינו לבין קונו, ומשיח את ליבו לפניו יתברך, אז הוא בבחינת פנים בפנים עם השם יתברך כביכול, כלומר שהקב"ה פונה אליו מכל עסקיו. אולם כאשר באמצע התפילה או ההתבודדות נופל ממדרתו ומחשבות זרות מצייפים את מוחו, נמצא שמחזיר פניו מהשם יתברך, ואם כן, גם השם יתברך מסתיר פניו ממנו. ואז הוא נמצא במצב של אחר באחור חס ולשלום. והעצה היא שמייד ישבר את רוחו בקרבו ויתבייש ויחשוב איך נפלתי ונשלכתי משמים לארץ, שהייתי במקום גבוה כזה, פנים בפנים עם השם יתברך, כביכול,

תורה ק"ט - יש הבל

דיבר עם איש אחד שהיה רחוק מהשם יתברך מאד. ואמר לו שירגיל עצמו להתאנח על ענינו. ואמר אז התורה יש הבל שנעשה על הארץ וכו' (בסימן ק"ט חלק ראשון). שמבאר שם שעל ידי אנחה שמתאנחין לשוב אליו יתברך נפסקין מחבל הטומאה ונתקשרין לחבל דקדושה וכן אמר אחר כך עוד כמה תורות על אנחה שהיא יקרה מאוד.

(שיחות הר"ן - קל"ה)

סיפור

ואני - לא אראנו

חרטה, מה לו ולנסיעה הזו? לשם מה היה צריך אותה? אך מה שהיה היה.

בנתיים הגיעה שבת קודש וירדה על היקום, בשעת הסעודה, עת ישבו החותן וחתנו בשולחנו של הרבי ר' אלימלך מיד לאחר בציעת הפת פנה שוב הרבי לחתן ושאל "מה יאמר ה'?"

כך בכל השבת בכל פעם שאלו הרבי שוב ושוב: "מה יאמר ה'?"

במוצאי שבת באו שניהם לפני הרבי להפרד ולצאת לדרכם הביתה, גם אז שאל הרבי: "אברך, מה יאמר ה'?" האברך שתק מלא תימהון, ופירוש הדברים סתום ונעלם. אז פתח הרבי הקדוש ואמר:

"כתוב **"אם יסתר איש במסתרים"** - פירוש: אף אם יעשה האדם מעשים טובים ובהסתר, שזה בוודאי טוב, אבל **"ואני"** רק שיאמר ויחשוב בליבו **אני** למדן וצדיק וישר, אז-**"לא אראנו"** אין אני יכול לסובלו ולראות אותו **"נאום ה'"** את זה יאמר ה'!"

הצדיק! מה טוב חלקו, מה נעים גורלו. החותן וחתנו-הלמדן ארזו מעט מיטלטלים, אסרו את המרכבה ושמו לדרך פעמיהם לרבי הקדוש.

שיק-שק... שיק-שק... העגלה מתקדמת, הלב פועם, המוח אפוף מחשבות. החותן מלא תקוה שתוצת האש בלב חתנו, והחתן משנן ללא הרף במוחו הגאוני את ידיעותיו הנרחבות במכמני התורה כדי שיוכל לעמוד בכבוד במבחן, שיתכן וצפוי לו...

סוף סוף דורכות רגליהם על המפתן, הם בקודש פנימה!

והרבי ר' אלימלך--- נתן מיד שלום לחותן בפנים מאירות אך לחתן הפנה עורף. ותיכף פנה הרבי לחתן ושאל: **אברך, (יונגער-מאן) מה יאמר ה'?** החתן נזדעזע ברוב פחד ובהלה ולא ידע מה להשיב, גם לא הבין כלל מה פשר מילותיו של הרבי. כך נשארו החותן והחתן על עומדם משתוממים ודוממים. אחר כך פנו לאכסנייתם בפחי נפש, והחתן-האברך אכול

איש כפרי אחד היה מחסידיו של הצדיק הק' ר' אלימלך מליזענסק זי"ע, לכפרי דגן היה חתן גאון למדן גדול, עוסק בתורה יומם ולילה לא פסק פומיה מגרסיה והפליא את כל רואיו. חתן זה לא נמנה על חסידי הרה"ק ר' אלימלך זי"ע ולא אבה לנסוע לר' אלימלך כי חשש שמא ישאלהו הצדיק שאלות בלימוד, יתנה על קנקנו ועל ידיעותיו בגפ"ית, ושמה-שמה לא ידע להשיב על שאלה כלשהי, חלילה וחס. ואם כך היה מעדיף למלא את כריסו בשי"ס ופוסקים ובחכמת התורה עוד ועוד.

בשלב מסוים חש החתן שהוא בקי וחרוף, ממש כל רז לא אניס ליה. הוא פנה לחותנו ואמר לו שעתה העת והעונה לנסוע להרה"ק ר' אלימלך והוא מוכן ומזומן לכך. החותן התמלא שמחה-אין-קץ ופצח פיו בשירות והודאות לקל חי על חסדו הגדול עימו, שהנה יזכה ה' ית' להכניס את חתנו תחת כנפי השכינה - כלומר, לחסות בצל כנפי

לציונים לרבינו

זמני תשובה ממשמשין ובאין

ימי התשובה, ימי ראש השנה מתקרבים. הרכבת מתקרבת, רכבת ארוכה של 12 חודשים, ועוד קצת, אנו כבר מגיעים ליום ראש השנה הגדול והנורא, ראש השנה תשע"ד שכמוהו לא היה ולא יהיה לעולם. "קינדערלאך צום רביין!" (ילדים לרבינו). כל השנה כוספים. מתגעגעים לרבינו הקדוש, רבו של כל יהודי מרום הדרגה עד לתחתית המדרגה. הרבי שמקרב אותנו להשם יתברך.

והנה מתקרב הרגע הגדול, הרגע הנצחי, זה הזמן להתחזק ביתר שאת וביתר עוז, להכין כלים על-ידי תורה תפילה וכיסופים.

לקוטי מוהר"ן

... תורה קו"ב - צוהר תעשה לתיבה ...

כאשר אדם נמצא בחושך לדוגמא: עצבות, מידות-לא-טובות, רצונות לא טובים, בלבולים בתפילה וכד' הוא דומה לאדם שרוצה לצאת ממקום חשוך, אך אפילו שיש הרבה פתחים שדרכם אפשר לצאת מהחושך הוא לא מוצא אותם. ועל ידי שצווק להי מעומק הלב באמת הוא זוכה למצוא את הפתח והדרך לצאת מהחושך.

"והעקר, שבתפלתו ותחנתו ובקשתו, אף על פי שאי אפשר לו לדבר שום דבור בתפלה ותחנונים, מגדל החשך והבלבול המסבב אותו מאד מאד מכל צד, אף על פי כן, על כל פנים יראה לדבר הדבור באמת, באיזה מדרגה נמוכה שהוא. כגון למשל, שיאמר: 'ה' הושיעיה', באמת. אף על פי שאינו יכול לדבר בהתלהבות והתעוררות כראוי, אף על פי כן לאמר הדבור באמת, כפי מה שהוא. ועל ידי הדבור האמת, יזכה לראות הפתחים שבתוך החשך, ועל ידי זה יזכה לצאת מחשך לאור, ולהתפלל כראוי" (ליקו"מ קי"ב)

תמוז - ז'כרו ת'ורת מ'שה

השנה ושומר את עצמו אפילו בחודש תמוז ואב שלא ליפול ממדרגתו, וכורת ברית עם ה' ואז ממילא אין לו להתבונן יותר בחודש אלול, כי הוא מוכן ומזומן לעבודת ה' מקודם אפילו בחדשים הנמוכים,

וקל וחומר בחודש אלול שבו הקדושה ביתר שאת, וזה רמז הכתוב "ברית כרתי לעיניי", פירוש שאני כורת ברית לעיני, הם החדשים שנקראו עיינין כמ"ש לעיל, לכן "מה אתבונן על בתולה", שהוא אלול במזל בתולה, כי אני מוכן לעבודת ה' מלפנים.

(עבודת ישראל)

הברכה בחודשי תמוז ואב הוא בכוח השבת

בשם הר"ר בעריש מביאלע זצ"ל, בכתבי האר"י ז"ל איתא כי ב' חדשים תמוז ואב הם ב' עינים, ועל זה נאמר: "עיני עיני יורדה מים" ב' פעמים עיני הוא נגד ב' חדשים אלו שהיה בהם חורבן הבית בעונותינו הרבים, וביום השבת קודש נתברכו ימי החול מימים אלו, כמאמר הכתוב: "טוב עין יבורך כי מלחמו נתן לדל שהוא המשפיע את הברכה", והיינו טוב עין טוב שבעין הוא הש"ק שבחודש העין, הוא יברך את הימים, וטוב יהי לכל ישראל.

(שיח שרפי קודש - בין המצרים)

אם מתחזק בחודשי תמוז אב ימשיך עליו קדושה יותר משאר הימים

עוד נראה ביאור הפסוק, כי איתא בכתבי האר"י ז"ל אשר ב' חדשים אלו נקראו דלים, וזה שאמר טוב עין היינו הטוב שבעין יבורך יקבל השפעה, כי מלחמו היינו משפעו נתן לדל יתן לדל, לבי' חדשים אלו שנקראו דלים ויריק להם שפע ברכה כי הם ימים נמוכים כידוע, כי אז שליטת הסי"מ, ולכן נחרב הבית בימים אלו וזהו בין המצרים כי הקליפות נקראים מצרים כי הם מצירים ומעיקים להשכינה והימים הם בין הקליפות וצריך איש הישראלי להתחזק אז בתורה ותפלה בכוונה להוציא הניצוצות כי זמן זה מסוגל באם שמתחזק אז ומתגבר עליו ויוכל להמשיך עליו קדושה יותר משאר הימים כידוע, ולא כמו שהעולם סוברים. (הגה"ה מהר"ן מקלביאל זצ"ל)

(שם)

על ידי התורה מאירים את חודשי תמוז אב

תמוז ואב המה בחי' עינים, וכמבואר בספרים הקדושים על עיני עיני יורדה מים, וע"י התורה הקדושה יוכל להאיר העינים, "פקודי ה' ישרים וגו' מצות ה' ברה מאירת עינים", וזהו והאר עינינו בתורתך (בברכת אהבה רבה) פי' ע"י תורתך.

(ישמח ישראל - פרשת בלק)

בתמוז צריכים להמשיך הזיכרון

"זכרו תורת משה" ראשי תבות תמוז חסר נאו, כי אז בתמוז צריכים להמשיך הזיכרון לתקן השכחה, כי אז נתנה השכחה, פי על ידי הלוחות שגשתברו בחדש תמוז נתנה השכחה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה: 'אלמלא לא גשתברו הלוחות הראשונות לא גשתכחה תורה מישראלי, ועל כן חסר נאו מתמוז כ"ל, כי מאחר שגשתברו הלוחות נסתלק הנאו, פי הלוחות הם בחינת נאו, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה: 'הלוחות ארךן ששה ורחבן ששה.

גם זמן מתן תורתנו ראשי תבות תמוז. פי בתמוז נתנו הלוחות כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ויקרא ד:). וגם כאן חסר נאו, מחמת שאז גשתברו הלוחות שהם בחינת נאו כפ"ל.

(ליקוטי מוהר"ן - תורה רי"ז)

בחודש תמוז ישובו לארץ ויבנה המקדש

עלה נעליה וירשני אותיה כי. סופי תיבות: הוי"ה למפרע, המורה דין, כי אז צפו וראו שעתיד בית המקדש ליחרב ולהגלות לחוץ לארץ, והתחלתו בחדש תמוז שצירופו הוי"ה למפרע היוצא מסופי תיבות של: זיה איננו שויה לי, כנודע. וסופו של דבר כי ישובו אל ארצם ויבנה המקדש, וזהו שאמר בכפילא עלה נעלה, עלה (עתה) נעלה (לעתיד) וירשנו אותה (כי אז יהיה ירושה ונחלה לנצח) כי יכול נוכל לה, לעתיד.

(ייטב לב - פרשת שלח)

בימים האלו צריך לעסוק בתורה שבעל פה יותר מבשאר דברים

וזהו שהצירוף של החודש תמוז הוא: "יוכל זה איננו שוה לוי", (אסתר ה - י"ג) לרמוז כמו שבימי מרדכי נמתקו הגבורות על ידי שקיבלו עליהם לעסוק בתורה שבעל פה, כן בימים האלו צריך לעסוק בתורה שבעל פה יותר מבשאר דברים.

(מאור ושמש - פרשת בלק)

בחודשים אלו צריך כל אדם לשמור את עצמו שלא יפול ממדרגתו

הנה בחודשים אלו צריך כל אדם לשמור את עצמו שלא יפול ממדרגתו, כי הם ימים הנמוכים בשנה, וכמו שכתבנו כמה פעמים מזה. והנה שמעתי מכבוד הגאון קדוש הרב החסיד מהו' שמואל שמעלקא ז"ל אב"ד דקהילת קודש ג"ש פירוש ורמז הפסוק: "ברית כרתי לעיני מה אתבונן על בתולה", כי מדרך העולם להתבונן ולשוב אל ה' בחודש אלול המוכן לתשובה, אבל מי שמשכיל ועיניו פקוחות הוא עובד השם יתברך כל